

DIN CUPRINS:Servicii de reclamă și
publicitate permise

pag. 5

Achiziție telefon, cu
titlu gratuit. Monografie
contabilă

pag. 8

Obligația de depunere
a D406 (SAF-T)

pag. 10

Monitorul Contabil

100% siguranță legislativă și maximă economie de bani

Bucurie imensă pentru contribuabili, în legătură cu SAF-T.

Anunțul că un proiect de ordin ANAF cu modificări privind fișierul standard de control fiscal este publicat pe site-ul instituției a stârnit un interes maxim în lumea contabilă, însă bucuria a durat până la analiza modificărilor propuse prin acest act normativ. Ca urmare a numeroaselor demersuri întreprinse de mediul de afaceri, dar și de organismele profesionale, în sensul amânării termenului de depunere a faimoasei declarații 406 (SAF-T) pe motiv că firmele nu sunt încă pregătite în acest sens (softurile fiind costisitoare, iar această declarație se suprapune și cu noile obligații intervenite prin sistemul e-Factura și e-Transport), toată lumea a crezut că prin noul proiect de ordin s-a decis amânarea mult așteptată.

Numai că respectivul act normativ prevede reglementări doar în sensul excluderii de la obligația depunerii Declarației 406 a persoanele juridice care utilizează informații clasificate sau dețin documente ale căror specificații tehnice sunt clasificate potrivit legii, ori derulează contracte clasificate care impun măsuri speciale de securitate pentru protejarea unor interese esențiale de securitate ale statului. Aceste entități au solicitat și se pare că sunt pe cale să obțină eliminarea de la obligația de depunere a fișierului standard de control fiscal (SAF-T), invocând ca temeiuri legale o serie de acte normative în domeniu, printre care Legea nr. 182 din 12 aprilie 2002 privind protecția informațiilor clasificate, Hotărârea Guvernului nr. 585 din 13 iunie 2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România sau Hotărârea Guvernului nr. 781 din 25 iulie 2002 privind protecția informațiilor secrete de serviciu.

Nu a trecut mult timp de la acest proiect de act normativ și iată că ziua de 1 august vine cu un nou proiect de ordin, de data aceasta proiectul mult așteptat de majoritatea companiilor, prin care se decide **extinderea perioadei de grație pentru depunerea D406.**

Astfel, pentru cei cu obligație de depunere lunară, perioada de grație este de 12 luni pentru prima raportare, unsprezece luni pentru a 2-a raportare, 10 luni pentru a 3-a raportare, 9 luni pentru a 4-a raportare, 8 luni pentru a 5-a raportare, 7 luni pentru a 6-a raportare, 6 luni pentru a 7-a raportare, 5 luni pentru a 8-a raportare, 4 luni pentru a 9-a raportare, 3 luni pentru a 10-a raportare și 2 luni pentru a 11-a raportare.

Pentru contribuabilii cu obligație de depunere trimestrială, perioada de grație este de 9 luni pentru prima raportare, 6 luni pentru a 2-a raportare și 3 luni pentru a 3-a raportare.

Prin urmare, companiile nu sunt sancționate contravențional dacă depun fișierul standard de control fiscal (D406) în termenul maxim menționat mai sus. Să nu uităm că perioada de grație se calculează de la ultima zi a perioadei de raportare pentru care se acordă, când obligația de transmitere devine efectivă pentru respectivul contribuabil.

Opinia specialistului!

Impozitul pe veniturile microîntreprinderii. Principalele modificări aduse de O.G. nr. 16/2022

Este evident faptul că cele mai spectaculoase modificări aduse Codului fiscal de O.G. nr. 16/2022 vizează sfera impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, care, începând cu anul 2023, se transformă din sistem de impunere obligatoriu în sistem **opțional.**

Schimbarea de esență în ceea ce privește definiția microîntreprinderii este cea privind plafonul de venituri pe care trebuie să le obțină o societate pentru a putea aplica pentru plată de impozit micro, și anume noul plafon de **500.000 euro**, la jumătatea celui valabil până acum, de 1.000.000 euro. Astfel, o societate care înregistrează la 31.12.2022 o cifră de afaceri mai mare decât noul plafon (500.000 euro) nu va mai putea plăti impozit pe veniturile microîntreprinderilor, ci impozit pe profit. Spun exclusiv impozit pe profit, întrucât chiar dacă ar activa într-unul din domeniile HoReCa nu ar putea să mai opteze pentru plata impozitului specific, întrucât Legea nr. 170/2016 privind impozitul specific se va abroga începând cu 1.01.2023.

Prin urmare, începând cu anul 2023, o microîntreprindere este o persoană juridică română care a realizat venituri care nu au depășit echivalentul în

continuare în pagina 2 →

→ urmare din pagina 1

lei a 500.000 euro. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exercițiului financiar în care s-au înregistrat veniturile.

O.G. nr. 16/2022 introduce și alte condiții pentru ca o societate să poată fi încadrată în categoria plătitorilor de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, astfel:

- să realizeze venituri, **altele decât cele din consultanță și/sau management, în proporție de peste 80% din veniturile totale;**
- să aibă **cel puțin un salariat**, cu excepția societății nou înființate;
- asociații/acționarii să dețină mai mult de **25%** din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la cel mult trei persoane juridice române care se încadrează să aplice sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor.

În cazul în care oricare dintre asociații/acționarii persoanei juridice române deține peste 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la mai mult de trei persoane juridice române care se încadrează să aplice sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor și nu au codurile CAEN specifice domeniilor HoReCa, aceștia trebuie să stabilească cele trei persoane juridice române care aplică prevederile prezentului titlu, pentru restul persoanelor juridice urmând să fie aplicabile prevederile privind impozitul pe profit.

Cota unică de impozitare a microîntreprinderilor este de **1%**, astfel că nu vor mai exista societăți plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor fără salariați.

O.G. nr. 16/2022 menține definiția actuală a salariatului, adică **persoana angajată cu contract individual de muncă cu normă întreagă, potrivit Codului muncii. Condiția se consideră îndeplinită și în cazul microîntreprinderilor care:**

- a) au persoane angajate cu contract individual de muncă cu timp parțial dacă fracțiunile de normă prevăzute în acestea, însumate, reprezintă echivalentul unei norme întregi;
- b) au încheiate contracte de administrare sau mandat, potrivit legii, în cazul în care remunerația acestora este cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

Ca noutate, reținem faptul că în cazul în care raportul de muncă este suspendat, potrivit legii, condiția referitoare la deținerea unui salariat se consideră îndeplinită dacă perioada de suspendare este mai mică de 30 de zile și situația este înregistrată pentru prima dată în anul fiscal respectiv.

De reținut: Se menține condiția de a avea un salariat și în situația în care o companie are încadrate mai multe persoane cu contracte cu normă parțială, dacă fracțiunile de normă prevăzute în acestea, însumate, reprezintă echivalentul unei norme întregi. De exemplu, dacă o societate are încadrate în muncă două persoane care au program de patru ore pe zi sau patru persoane care au două ore pe zi, condiția de a avea un salariat pentru a plăti impozit pe veniturile microîntreprinderilor se consideră îndeplinită.

Atenție însă la contribuțiile sociale aferente contractelor cu timp parțial, care, începând cu veniturile lunii august 2022, vor fi taxate la salariul minim brut pe economie, și nu la salariul brut convenit în CIM-uri.

RECOMANDARE!

Pentru firmele care vor să plătească impozit pe veniturile microîntreprinderilor și nu au salariați, pentru a beneficia de acest sistem de impozitare recomandăm încheierea unui contract de mandat pentru administrator. Atenție însă la remunerația stabilită în contract, care trebuie să fie cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

Studiu de caz: Condiția de salariat pentru microîntreprinderi

Întrebare:

În decembrie 2022, o societate este plătitoare de impozit micro. Nu va avea salariați și va trece conform O.U.G. nr. 16/2022 la impozit pe profit. În cursul anului 2023 va face angajări.

Din luna următoare va trece la impozit micro cu cota de 1%?

Răspuns:

În prezent, conform prevederilor de la art. 51 alin. (1), (5) și (6) din Codul fiscal:

(1) Cotele de impozitare pe veniturile microîntreprinderilor sunt:

- 1% pentru microîntreprinderile care au unul sau mai mulți salariați;
- 3% pentru microîntreprinderile care nu au salariați.

(5) În cazul în care, în cursul anului fiscal, numărul de salariați se modifică, cotele de impozitare prevăzute la alin. (1) se aplică în mod corespunzător, începând cu trimestrul în care s-a efectuat modificarea, potrivit legii. Pentru microîntreprinderile care au un salariat și care aplică cota de impozitare prevăzută la alin. (1) lit. a), al căror raport de muncă încează, condiția referitoare la numărul de salariați se con-

● **Și, concomitent, aplicarea taxării inverse:**

4426	=	4427
„TVA deductibilă”		„TVA colectată”

În decontul de TVA, formularul 300 „Decont de taxă pe valoarea adăugată”, achizițiile de servicii extracomunitare se înregistrează atât la rd. 7 „Achiziții de bunuri, altele decât cele de la rd. 5 și 6, și achiziții de servicii pentru care beneficiarul din România este obligat la plata TVA (taxare inversă)”, cât și la rd. 22 „Achiziții de bunuri, altele decât cele de la rd. 20 și 21, și achiziții de servicii pentru care beneficiarul din România este obligat la plata TVA (taxare inversă)”, atât ca taxă colectată, cât și deductibilă, fără a relua sumele și la rândurile 7.1 și 22.1.

Nefiind o achiziție intracomunitară de servicii, operațiunea nu se va declara în formularul 390 „Declarație recapitulativă privind livrările/achizițiile/prestările intracomunitare”.

Dacă beneficiarul este persoană obligată la plata taxei,

înseamnă că operațiunea este taxabilă în România, deci se declară în formularul 394 „Declarație informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA” (sunt exceptate numai facturile cu taxare inversă care se declară în 390 „Declarație recapitulativă privind livrările/achizițiile/prestările intracomunitare”).

În cadrul veniturilor impozabile, din punctul de vedere al impozitului pe nerezidenți, sunt incluse și venituri din servicii prestate în România, exclusiv transportul internațional și prestările de servicii accesorii acestui transport, conform art. 223 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal.

Serviciile de reclamă primite nu sunt efectiv prestate în România și, chiar dacă din punctul de vedere al TVA locul prestării este în România, aceste venituri nu intră sub incidența impozitului pe nerezidenți, deci nu se reține, nu se declară și nu plătește impozit pe venitul nerezidenților și nu este necesar să se solicite certificat de rezidență fiscală pentru servicii de reclamă primite de la parteneri nerezidenți.

Achiziție telefon, cu titlu gratuit. Monografie contabilă

Cazuri practice

Imposibil ca o societate să nu fi achiziționat până acum un bun cu reducere oferită de furnizor și, mai ales în cazul telefoanelor, chiar cu titlu gratuit (reducere de 100%). Contabilii sunt nedumeriți asupra tratamentului contabil al unor astfel de operațiuni, evident din cauza valorii pe care trebuie să o înregistreze în contabilitate având în vedere că nu există sume de plată către furnizori.

Dacă în cazul obiectelor de inventar lucrurile sunt mai simple, reducerea oferită fiind tratată ca venituri pentru societate, în cazul mijloacelor fixe trebuie tratată inițial ca o subvenție pentru investiții, urmând ca odată cu înregistrarea amortizării să se colecteze eșalonat în contabilitate și veniturile aferente reducerii.

Întrebare:

Am achiziționat un telefon de la Vodafone în valoare de 2.094,25 lei, la care am primit o reducere (oferta sp21 red infinity de -2.094,25 lei), astfel că factura are sold zero. Contractul este pe 24 luni. Care este monografia contabilă pentru această factură? Dar dacă valoarea produsului era mai mare de 2.500 lei?

Răspuns:

Încadrarea unui bun ca mijloc fix sau obiect de inventar se face în conformitate cu Manualul de politici și proceduri contabile din cadrul societății.

Monografia contabilă propusă:

1. Dacă bunul este de natura obiectelor de inventar:

● **Achiziția:**

303	=	7588	2.094,25
„Materiale de natura obiectelor de inventar”		„Alte venituri din exploatare”	

● **Darea în consum:**

603	=	303	2.094,25
„Cheltuieli privind materialele de natura obiectelor de inventar”		„Materiale de natura obiectelor de inventar”	

Obligația de depunere a D406 (SAF-T)

Suntem în plin proces de implementare a noii proceduri de raportare a datelor contabile SAF-T, marii contribuabili trecând la acest sistem începând cu acest an, în timp ce contribuabilii mijlocii vor avea această obligație de raportare începând cu anul 2023. Ceilalți contribuabili (mici) sunt un pic mai norocoși, obligația pentru aceste firme intervenind abia în anul 2025.

Nu are nicio legătură obligația de trecere la SAF-T cu valoarea cifrei de afaceri înregistrate de o companie la sfârșitul anului, singurul criteriu fiind cel al categoriei de contribuabil în care este înregistrat din punct de vedere fiscal la nivelul ANAF (contribuabil mare, mijlociu sau mic).

Întrebare:

Societatea are o cifră de afaceri la finele anului 2021 de 2.755.967 lei. Depun declarația D406?

Răspuns:

Obligația de întocmire și depunere a Declarației Informative D406 (Fișierul Standard de Control Fiscal SAF-T), la data prezentului răspuns, este condiționată de încadrarea într-o anumită categorie de contribuabil, și nu de realizarea unei cifre de afaceri.

Declarația Informativă D406 (Fișierul Standard de Control Fiscal SAF-T) este reglementată prin art. 59¹ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și prin O.P.A.N.A.F. nr. 1.783/2021.

Ordinul nr. 1.783/2021 privind natura informațiilor pe care contribuabilul/plătitorul trebuie să le declare prin fișierul standard de control fiscal, modelul de raportare, procedura și condițiile de transmitere, precum și termenele de transmitere și data/datele de la care categoriile de contribuabili/plătitori sunt obligate să transmită fișierul standard de control fiscal prevede:

„Art. 5. Data/Datele de la care categoriile de contribuabili/plătitori sunt obligate să transmită fișierul standard de control fiscal, precum și categoriile de contribuabili/plătitori exceptate de la transmiterea fișierului standard de control sunt prevăzute în anexa nr. 5.

ANEXA nr. 5

1. Obligația de transmitere a fișierului standard de control fiscal prin intermediul Declarației informative D406 devine efectivă pentru fiecare categorie de contribuabili, astfel:

– pentru contribuabilii încadrați în categoria marilor contribuabili la data de 1 ianuarie 2022, care au făcut parte din această categorie și în anul 2021, obligația de depunere a Declarației informative D406 începe de la data de 1 ianuarie 2022, care reprezintă data de referință pentru mari contribuabili;

– pentru contribuabilii încadrați în categoria marilor contribuabili la data de 1 ianuarie 2022, care nu au făcut parte din această categorie în anul 2021, obligația de depunere a Declarației informative D406 începe de la data de 1 iulie 2022, care reprezintă data de referință pentru noii mari contribuabili;

– pentru contribuabilii încadrați în categoria contribuabilii mijlocii la data de 31 decembrie 2021, obligația de depunere a Declarației informative D406 începe de la data de 1 ianuarie 2023, care reprezintă data de referință pentru contribuabilii mijlocii;

– pentru contribuabilii încadrați în categoria de contribuabili mici la data de 31 decembrie 2021, obligația de depunere a Declarației informative D406 începe de la data de 1 ianuarie 2025, care reprezintă data de referință pentru contribuabilii mici;

– pentru contribuabilii nou-înregistrați/încadrați după data de referință pentru fiecare categorie în parte, obligația de depunere a Declarației informative D406 începe de la data efectivă a înregistrării, prima depunere a Declarației informative D406 urmând să se facă în ultima zi a lunii care urmează perioadei pentru care se face raportarea, ulterior datei de referință pentru categoria în care au fost înregistrați/încadrați.

2. Contribuabilii care au fost încadrați într-o categorie care avea obligația depunerii Declarației informative D406, conform datelor de referință, iar ulterior sunt încadrați într-o categorie pentru care nu s-a împlinit data de referință pentru depunerea declarației continuă să raporteze fișierul standard de control prin depunerea de Declarații informative D406.

4. Următoarele categorii de contribuabili nu au obligația de depunere a fișierului standard de control fiscal (SAF-T):

– persoanele fizice autorizate (PFA);

– întreprinderile individuale (ÎI);

– întreprinderile familiale (ÎF);

– persoanele fizice care desfășoară activități cu scop lucrativ (PFL);

– asociațiile familiale (ASF);

– societățile profesionale de avocați cu răspundere limitată (SPAR) și cabinetele individuale de avocat;

– societățile profesionale notariale și birourile individuale notariale;

– cabinetele medicale individuale (CMI);

– societățile profesionale practicieni în insolvență (SPI);

– întreprinderile profesionale unipersonale cu răspundere limitată (URL);

– instituțiile publice (PUB), indiferent de sursa lor de finanțare sau de categoria de contribuabili la care sunt încadrate;

– autoritățile administrative, indiferent de sursa lor de finanțare.